

OGŁĘDOWANIE (1) *sb n*

ogłędowanie, [**ogłądowanie** *a.* ogłędowanie.]

Oba o oraz a jasne.

sg G ogłędowania. ◇ [D ogłądowaniu.]

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: ogłędowanie przez kogo.

Sł stp brak, Cn s.v. ogłądanie; przegłądanie czego, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. obejrzyć.

Oglądanie, obserwowanie przypatrywanie się; inspectio, inspectus Cn:

[ogłędowanie czego: Do Łancuta przyjechawszy zawiódł nas JMP Kępiński do ogłędowania łaźni i pokoiów książęcych *GębMemor* 153.]

a. Urzędowe ogłędziny [czego]: Około ogłędowania przez łtářzėgo Zydowfkiėgo zakłádów [*De conspiciendis ... pignoribus JanStat* 1126] [...] nie zda fie nam to rzecz łłufzna vczyniona *SarnStat* 261.

b. [Wizytowanie: Anŷ tefz ma [*furtianka*] dopułczicz nikogo wchodzicz ku ogłądouanŷu. *StatNorb* 204.]

Cf **OGŁĄD, OGLĄDANIE, OGŁĘDOWAĆ, [OGŁĘDZINY]**